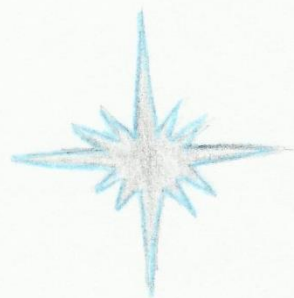

VÁNOČNÍ

LERCHOVÁK

Vážení čtenáři,

právě držíte v rukou vánoční vydání Lerchováku. Ten postupně prochází různými změnami, jak jste možná zjistili. Byla vytvořena redakce, jejímiž členy se stali Ctibor Bělohrad, Karolína Kremlíková, Purkarová Eva, Michaela Formanová, Gabriela Fránková, Kateřina Forejtová, Kateřina Bažantová, Eva Medvěďová a Nikola Součková. Tito všichni se snaží, abyste se u čtení pobavili, možná poučili, zamysleli... prostě aby Vás čtení školního časopisu bavilo. Některé rubriky bychom rádi zachovali jako pravidelné v každém čísle, např. anketu či rozhovor. Anketa se tentokrát týká možného výběru vyučujících z řad známých osobností. Rozhovor nám poskytl pan ředitel a prozradil o sobě spoustu různých věcí. Tip na sportovní vyžití v zimě nám dává Eva Purkarová ve svém článku. A nevíte, co si přát pod stromečkem? Malou inspiraci v podobě domácích mazlíčků přináší žáci 8. A. A že Vánoce mají být svátky klidu a pohody, všichni dobře víme. Ale jak toho docílit? Jestliže jste rodiče pozlobili ať nějakou lumpárnou či horší známkou, budete potřebovat recept na udobřování. Ten naleznete na straně 14. Na následující straně si můžete přečíst zhodnocení let strávených na základní škole od K. Forejtové. Na samém konci časopisu naleznete kvíz a osmisměrku pro ukrácení dlouhé chvíle o přestávkách.

A protože jsme velice zvědaví na Vaše komentáře, budeme rádi, když nám napíšete na redakční mail (casopislerchova@atlas.cz), co se Vám líbilo, o čem byste chtěli číst a podobně.

Jen se, prosím, nezapomeňte podepsat (anonymní maily nebudeme brát v potaz).

Příjemné čtení a krásné Vánoce Vám přeje redakce.

OBSAH

Anketa	4
Školní drbna	6
Rozhovor s p. ředitelem, E. Medved'ová, N. Součková, C. Bělohrad	7
Zimní sporty, E. Purkarová	10
Podvodní svět ticha, D. Rebstöck	12
Zvíře, které bych chtěla mít doma, M. Bělohubková	12
Moje malé zvířátko, J. Javorská	13
Jaké zvíře bych chtěla vlastnit?, D. Vlčková	13
Jaké zvíře chci?, B. Vlachová	14
Jak si udobřit rozhněvaného rodiče, R. Kraucherová	15
Jak jsem přežila základku, K. Forejtová	16
Osmisměrka, vtipy	17

Zdroje použitých obrázků:

Titulní strana – autorka G. Fránková, *sněhuláci* ze str. 2 - www.ceskatelevize.cz, *otazník* ze str. 4 - www.autobaterie-pema.cz, *Bart u tabule* ze str. 5 - thesimpsons.wz.cz, *mikrofon* ze str. 6 - pixabay.com, *foto s p. ředitelem* ze str. 8 – archiv redakce, *snowboardista* ze str. 9 - youtube.com, *krasobruslařka* ze str. 10 - www.sportovninoviny.cz, *Pegas* ze str. 11 - mysticke-bytosti-sk.webnode.sk, *panda* ze str. 12 - galleryhip.com, *ježek* ze str. 13 - www.kockaapravo.cz, *růže* ze str. 14 - www.recepty.biz *růže*, *logo školy* ze str. 15 - www.katalog-skol.cz, *smajlík* ze str. 15 - open.az

Anketa

Kterou známou osobnost bys rád(a) viděl(a) v roli učitele na naší škole? Proč? Který předmět by vybraná osobnost učila?

Výběr z odpovědí:

„Richard Krajčo – hudební výchova. Zpívá pěkně a myslím si, že by nás mohl něco naučit.“

Kristýna Slopovská, 9. A

„Jules Verne. Protože mě zajímá, jak dokázal popsat stroje, které ještě ani nebyly. Učil by občanku.“

Viktorie Renčová, 7. C

„Lucie Bílá, protože je hodná, chytrá a líbila by se mi jako učitelka. Mohla by učit hudební výchovu, matematiku a občanku. Demi Lovato, protože je chytrá a určitě by mohla být učitelkou. Mohla by učit tělocvik a angličtinu.“

Monika Makrlíková, 7. C

„Andrej Babiš, protože mě zajímá, jak moc toho ví o zdravotnictví. Učil by přírodopis.“

Lucie Nejedlá, 9. A

„Uhlíř, Svěrák – Hv. Protože vymýšlí hezké písničky.“

Hana Prunnerová, 8. A

„Sheldon Lee Cooper – fyzika. Nazýval by nás nevzdělanými tupci, tento předmět by vysvětloval arogantně a vždycky by mluvil jen on.“

Jaroslav Matějka, 7. A

„Chtěla bych vidět pana prezidenta Miloše Zemana na místě učitele českého jazyka. Opravdu ráda bych věděla, jak by obohatil náš slovník, nebo jak by vypadala naše společná hodina.“

Tereza Šantrůčková, 9. A

„Karel Schwarzenberg. Ráda bych viděla, jak takovýto člověk, který kandidoval na prezidenta, zvládá český pravopis. Učil by předmět český jazyk a mediální výchova.“

Kateřina Forejtová, 9. A

„Ráda bych, aby nás učil Ben Cristovao, protože je zábavný, chytrý a myslím si, že by nás hodně naučil angličtinu, hudebku a třeba tělocvik. Jelikož je docela mladý, možná by nám víc rozuměl.“

Tereza Procházková, 9. A

„Ladislav Hruška – pracovní výchova. Protože bychom chodili vařit a naučili se jíst chutně a levně a to se vyplatí.“

David Hanzal, 9. A

„Vojta Dyk, učil by nás hudební výchovu, protože umí dobře zpívat a psát texty.“

Barbora Svatková, 9. A

„Václav Havel – občanská výchova. Sám toho věděl hodně o správě státu. Martina Sáblíková – tělesná výchova. Je to dobrá sportovkyně, tělocvik by neměl chybu. Lucie Bílá – hudební výchova. Má krásný hlas a ví toho dost o zpěvu.“

Tomáš Mirvald, 7. C

„Aneta Langerová. Setkala jsem se s ní osobně a učit by tu mohla češtinu a hudební výchovu. Bedřich Smetana. Byl to hodně známý skladatel. Učil by češtinu (sloh, literaturu) a hudební výchovu.“

Lucie Houšková, 7. C

„Lucie Vondráčková – hudební výchova. Hezky zpívá a myslím, že by s ní byla při hodině zábava.“

Martina Houbová, 9. A

„Ondřej Brzobohatý – tělocvik a hudebka. Chtěla bych vidět, jak zpívá a jestli by učil stejně jako v seriálu Gympl.“

Michaela Hušáková, 9. A

„Určitě bych tady rád viděl Petra Čecha, který by vyučoval angličtinu, tělocvik a hudební výchovu. Myslím se, že kdyby tady vyučoval, tak by to všechny více bavilo.“

Jakub Brabec, 9. A

„V roli učitele bych chtěla vidět Tomáše Berdycha. Vyučoval by hodiny tělocviku. Měli bychom moc šikovného, sportovně nadaného tělocvikáře a ještě k tomu moc krásného se skvělou postavou.“

Sára Kolářová, 9. A

„Miloš Zeman, protože když už je český prezident, musí umět češtinu. Proto by učil český jazyk.“

Martin Hampl, 7. C

„Ben Cristovao, protože je pro mě v životě motivací. Má úžasné svalnaté tělo. Učil by tělocvik a angličtinu.“

Daniela Hraničková, 9. A

„Pan Babiš – finanční gramotnost. Umí to s penězi. Arnold Schwarzenegger - tělovýchova, Kryštof Kolumbus – zeměpis.“

Dominik Sloup, 8. A

ŠKOLNÍ DRBNA

Školní drby pro toto vydání sbíraly Míša Formanová a Gábina Fránková.

Co se událo ve škole nového? Odpověď na tuto otázku Vám přináší nová rubrika časopisu. Novinek by byla samozřejmě celá řada, tak Vám nabízíme alespoň jejich výběr.

Výměna učitelů

V tomto školním roce došlo k výměně učitelů. Paní učitelky Švelchová a Malá přestoupily zcela na první stupeň. Z důvodu mateřské dovolené nás opustily p. uč. Čechová, které se narodila krásná dcerka Martinka, p. uč. Matoušková, které se narodila Barborka, a p. uč. Kejdová, které se narodil roztomilý synek Ondrášek. Samozřejmě všem paním učitelkám přejeme hodně štěstí. Ale také se nám z mateřské dovolené vrátila p. uč. Poláková, která je v plné síle. A máme tu také úplně nové paní učitelky – p. uč. Zelenkkovou a p. uč. Václavíkovou.

1. benefiční ples sušických škol

Pořádá jej naše modrá škola a příprav se ujala p. uč. Švelchová a p. uč. Kopřivová. Ples se bude konat 21. března 2015 a rodiče všech žáků jsou srdečně zváni.

Pozor!!! Někteří učitelé chystají předtančení!

Školní kolo v plavání

Naši žáci si o medaile zaplavali dne 20. 11. v sušickém novém bazénu. Musím oznámit, že se nikdo neutopil ani nezranil

Příprava besídky

Opět se můžeme těšit na vánoční besídku, jejíž přípravy jsou již v plném proudu. Na prvním stupni má přípravu na starosti p. uč. Svatková, p. uč. Bernardová a p. uč. Lejsková, na druhém p. uč. Zahálková a p. uč. Řeháková. A bude se konat i tradiční vystoupení na náměstí, které organizačně zaštiťují p. uč. Poláková, p. uč. Svatková, p. uč. Bernardová a p. uč. Lejsková.

Je toho v plánu opravdu hodně, ale víc Vám prozrazovat nebudeme.

Florbal

Školní kolo se uskutečnilo 11. 11. a dopadlo úspěšně. Naše reprezentační týmy postoupily i do kola okresního, které se konalo 19. 11. a ve kterém starší mužstvo vyhrálo 3. místo. Gratulujeme!!!

Sudoku

Soutěž v řešení tohoto hlavolamu organizuje již čtyři roky p. uč. Smolová. Loni první místo obsadila Denisa Kellarová, která toto místo obhájila i v jarním kole na Gymnáziu Sušice. Letos se školní kolo uskutečnilo 26. 11. a vítězkou se stala Kristýna Slopovská.

Bližší zprávy z prvního stupně

Žáci prvního stupně chodí plavat do sušického bazénu, bruslit na zimní stadion a také se vzdělávají (navštěvují divadelní představení). Ani naši mladší spolužáci tedy nezahálí.

Rozhovor s panem ředitelem

Rozhovor připravili a s panem ředitelem promlouvali Ctibor Bělohrad, Nikola Součková a Eva Medvěďová.

Eva: Na jaké univerzitě jste studoval?

Pan ředitel: Studoval jsem na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Tenkrát se to jmenovalo Pedagogická fakulta v Českých Budějovicích, dnes už to je Jihočeská univerzita, pedagogická fakulta a obor matematika a základy techniky.

Eva: Jak dlouho jste už ředitel a učitel?

Pan ředitel: Učitel nebo ředitel?

Všichni: Oboje.

Pan ředitel: V roce 1989 jsem nastoupil ve Volarech na základní školu, tam jsem učil jen měsíc a půl, pak jsem nastoupil na vojnu. V roce 1990 v září po vojně jsem nastoupil sem (do Sušice). Byl jsem na základní škole jako učitel a bylo to na ZŠ Husova, dnes je tam gymnázium. Teď nevím, jestli v roce 1993 nebo 1992 se přestěhovalo gymnázium a Husovka, takže vznikla ZŠ Komenského (*na původním místě gymnázia, pozn. red.*). Tam jsem do roku 1996 dělal učitele a od roku 1996 jsem dělal zástupce ředitele. A 1. února v roce 2005 jsem přišel sem jako ředitel.

Eva: Co učíte nejraději?

Pan ředitel: No, určitě matematiku, tu mám nejraději, ale jinak za svou kariéru jsem toho učil moc, to vás asi zajímá. Učil jsem matematiku, učil jsem dílny, fyziku, občas nějakou občanskou nauku, informatiku a teď tedy ještě nově učím finanční gramotnost. A když jsem přišel sem, tak jsem učil tělesnou výchovu. Tu jsem učil celou dobu, teď poslední tři roky tělocvik neučím.

Ctibor: U které třídy jste se nejvíce zapotil? Která pro vás byla největší oříšek?

Pan ředitel: Jestli se ptáš zapotil, tak nejvíce jsem se zapotil, když jsem učil tělocvik a běhali jsme z Komenského na hřiště. Tam jsem se žáky ještě běhal kolečka a dělali jsme rozcvičku, pak jsme hráli fotbal a podobně. Tak tam jsem se nejvíce zapotil, ale ty myslíš oříšek. Hm, to asi tak jako vždycky, tak jako když člověk teď v tuhle chvíli učí, tak třeba si říká, teď je ta třída oříšek, ale vzpomínky jsou vždy na každou třídu krásné. No, největší vzpomínky mám na tu svou první třídu, kterou jsem dostal v roce 1990 a byl jsem jejich třídní učitel. Těm dneska už je 34.

Ctibor: Na co jste za naši základní školu nejvíce hrdý?

Pan ředitel: Ctibore, to je těžká otázka. To takhle asi nedokážu říct, je hrozně moc věcí, na které jsem za naši školu pyšný. Určitě jsem hrdý na to, myslím si v porovnání s ostatními školami, že tady máme pohodovou atmosféru. Máme tady i PERFEKTNÍ děti a myslím si, že opravdu jsou tady kvalitní kantoři jak po stránce odborné, tak i po stránce lidské. Takže toho je moc, na co jsem tady hrdý.

Ctibor: Plánujete nějaké změny do budoucna?

Pan ředitel: No, snad to příští rok vyjde, ale teď největší změna je a to teda ještě není veřejné, takže to bude dobré. Místo škváry bude tartan, ale už jsem to sliboval mnohokrát a vždycky to skončilo. Tak teď už to snad vyjde, ale větší změna co se týká materiálových záležitostí a co se týká učení, tak v tom žádné velké změny nechystáme.

Nikola: Co vás přivedlo k ředitelství?

Pan ředitel: Já jsem si nikdy nemyslel, že budu dělat ředitele školy. Vždycky jsem si myslel, že budu učit matematiku, buď na základní škole, nebo na gymnáziu. A co mě přivedlo... Asi to bylo řešení situace, to že jsem se stal zástupcem ředitele, tak to vyplynulo z takových podmínek, že jsem byl požádán o to, jestli bych nedělal zástupce. Pak se zde dělal konkurs za pana Malého, o tom jsem se dozvěděl náhodně, a byl jsem požádán, jestli bych do toho nešel. Tak jsem si říkal, prostě to zkusím a situace tomu odpovídá, že stejně jednou Komenského bude zrušena. O tom se mluvilo už tehdy, už hrozně dávno. Říkal jsem si, že to zkusím a stalo se to, že jsem ten konkurs vyhrál a je to tak, jak to je a jsem tomu rád.

Nikola: Které předměty vás nejvíce bavily na základní škole?

Pan ředitel: No, určitě tělocvik, pak docela výtvarná výchova, matematika, tu jsem bral normálně, ne, že by mě tak bavila, ale nemuselo se na to připravovat a to mě na tom bavilo, potom jsem hezky zpíval, takže hudebka taky, přírodopis, tam jsem se i zúčastňoval soutěží a byl jsem v tom dobrý, taky mě bavily všechny výchovy a občanské nauky.

Nikola: Který předmět vás bavil nejméně na ZŠ?

Pan ředitel: Nejméně mě bavil český jazyk a pak tedy ruský jazyk. Я немного говорю по-русски очень хорошо (Já málo hovořím rusky velmi dobře). Ruština nebyl můj oblíbený jazyk a ani bych to nespojoval s rokem 1968, kdy sem přišli Rusové. To je prostě tak. Jazyky nejsou moje silná stránka.

Nikola: Jaký byl váš oblíbený učitel?

Pan ředitel: Tak oblíbený učitel byl asi Karel Střeleček. To byl můj učitel českého jazyka. I když jsem neměl oblíbenou češtinu, tak pana Střelečka jsem měl rád, protože to byl férový člověk.

Eva: Baví vás vaše současná profese?

Pan ředitel: Baví. Kdyby mě nebavila, tak bych šel dělat asi něco jiného. Já mám vystudovanou dřevařskou průmyslovku a občas, když takhle jedu kolem nějaké pily nebo nějaké truhlárny, tak si říkám, že bych zase šel zpět ke dřevu. Ale teď v tuhle chvíli mě baví ta moje profese a proto ji dělám.

Eva: Jaký máte nejoblíbenější trest pro žáky?

Pan ředitel: Možná spočítat nějaké příklady. Co se týká tělocviku, tak nějaký cvik navíc a potom, když už ani to nepomáhá, tak samozřejmě poznámky a pak pohovory s rodiči. Bohužel ve své ředitelské funkci neřeším ty z mého pohledu maličkosti, ale musím řešit to, že rodiče nefungují tak, jak by měli. Pak musíme požádat odbor sociálních věcí, anebo potom středisko výchovné péče, ale to nepatří samozřejmě k oblíbeným trestům. Toto nepatří do kategorie učitele, ale ředitele.

Ctibor: Já se ještě vrátím k té profesi. Chtěl jste být od malička učitelem, anebo vás zajímala jiná práce? Tím mám na mysli takové ty dětské sny, jako např. kosmonaut.

Pan ředitel: Kosmonaut jsem chtěl být v sedmé třídě, když vzletěl Remek (*Vladimír Remek, jediný československý kosmonaut, do vesmíru letěl roku 1978; pozn. red.*). To chtěl být každý kosmonautem. Pak spíše tím truhlářem nebo pracovat ve stavebnictví. A až potom na

průmyslovce jsem chtěl být učitelem, protože jsem zjistil, že mě baví matematika více než to ostatní. Takže jsem šel studovat matematiku, ale pořád jsem si myslel, že ji budu učit na gymnáziu a nikdy mě nenapadlo, že budu ředitelem základní školy. A ještě ke všemu na jedné z největších v západočeském kraji.

Ctibor: Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Pan ředitel: Tak asi svíčková.

Ctibor: No, a čím na druhou stranu pohrdáte?

Pan ředitel: To asi není žádné jídlo. Asi trochu skopové mi nějak nejede a pak mám problém s hodně tučnou klobásou. Samozřejmě když je dobrá, tak si ji po volejbale s pivem dám. Pokud je špekátá, tak nechci.

Nikola: Jaký je váš nejoblíbenější sport?

Pan ředitel: Mám rád volejbal, ale jinak jsem do svých osmnácti let hrál fotbal, takže ten mě docela bavil, ale pak přišel úraz. Praskly mi vazy, takže jsem rok nechytal a už tam na mém místě měli jiného brankaře. Právě toto mne přivedlo volejbalu. Jinak mě ještě baví cyklistika a florbal.

Nikola: Co děláte ve volném čase?

Pan ředitel: Já toho volného času moc nemám, to je právě moje chyba. Ve volném čase jedu na kolo do přírody, sportuji a manželka chce, abych také pomáhal na zahrádce.

Eva: Prodělal jste někdy ve svém životě nějaký vážnější úraz nebo operaci?

Pan ředitel: Operaci asi ne, ale měl jsem prasklé křížové vazy v koleni, to byl tedy ten úraz. Ono to časem srostlo. Musím zaklepat (klep,klep,klep na stůl), že se zatím moc neozývají.

Eva: Měl jste ve svém mládí nějaký vzor?

Pan ředitel: Sportovní určitě, ale to byli lidi, které vy neznáte a byli to většinou fotbalisti a hokejisti.

Ctibor: A co se týče třeba právě té profese. Tam byl nějaký vzor?

Pan ředitel: To asi až na průmyslovce, to byl pan Špilauer. Ten bohužel také zemřel. Měl nás na matematiku a fyziku.

Eva, Ctibor, Nikola: To je vše, moc děkujeme za rozhovor. Na shledanou.

Zimní sporty

Co si představíš pod pojmem zimní sport??? Myslím, že každý z nás si představí sáňkování s kamarády, lyžování, bruslení.... nebo také olympiádu, sních... Jsou i sporty, které jsou netradiční a u nás se nedělají (lední jachting), nebo jsou zakázané (heliskiing).

Biatlon je známý jako běh na lyžích kombinovaný se střelením z maloražné pušky. Ale biatlon není čistě jen zimní sport. V létě se lyže nahrazují kolečkovými lyžemi. Historie biatlonu sahá až do období středověku. Ale než o sportovní využití se jednalo spíše o přežití (potrava). Později se biatlon využíval především pro vojenské účely. První závod se uskutečnil v Norsku roku 1776. Tradice tohoto závodu vydržela až do roku 1818. Běh vojenských hlídek byl pak zařazen na olympijské hry jako ukázková disciplína. Roku 1955 byla sepsána pravidla biatlonu. Prvního Mistrovství světa roku 1958 se zúčastnilo 25 lidí ze 7 zemí. Bylo střídáno z velkorážky a jelo se 20 km. V roce 1992 byl na program olympijských her zařazen i biatlon pro ženy.

Biatlon se může běžet v několika disciplínách: vytrvalostní závod, sprint, stíhací závod, závod s hromadným startem, štafeta.

Snowboarding – sport, který se provozuje výhradně v zimně, podobný surfing. Je provozován na snowboardu – prkně pevně připnutém k oběma nohám jezdce, které je pro jízdu na sněhu uzpůsobeno. Od roku 1998 je součástí olympijských her. První pokusy o „surfování“ na sněhu se v USA objevily již v roce 1920. Pro snowboarding je zlomový rok 1965, kdy Sherman Poppen spojil dvě lyže, ke špičce přimontoval provázek a vytvořil tím první model snowboardu zvaný „snufer“, protože jízda na něm se podobala spíše surfování na vodě. Pak Dmitrij Milovich v roce 1969 přišel s prknem odlitým z polyesteru. Tato prkna měla ale nízkou životnost. V roce 1983 přišel Jeff Grell s prvním skutečně pevným vázáním, které stabilně spojovalo nohy jezdce s prknem. S tímto vázáním bylo možné ovládat prkno i na tvrdém a nerovném sněhu a ve velkých rychlostech. Snowboarding byl z počátku své existence brán nejprve jako módní výstřelek či exhibicionismus několika málo jedinců, nebyl uznávaný jako serózní sport a zimní střediska nedovolovala vstup snowboardistů na vleky. V 90. letech se snowboarding stává masovou záležitostí a vývoje nových technologií se chopily mimo jiné i zavedené lyžařské koncerny, díky nimž se vybavení pro snowboarding rozrůstá s nebývalou dynamikou.

Důležitá data pro snowboarding:

1981 – první snowboardové závody v Coloradu

1987 – 1. neoficiální mistrovství světa v městech Livignu (Itálie) a St.Moritz (Švýcarsko)

1992/1993 – 1. oficiální mistrovství světa v rakouském Ischglu (240 závodníků z 20 zemí světa)

1998 – snowboarding poprvé na olympijských hrách – disciplíny obří slalom a U-rampa

2006 – na olympiádě se objevuje další disciplína – snowboard cross

2012 – rozhodnuto o přidání nové disciplíny na OH (od roku 2014) – slopestyle mužů i žen

Disciplíny: Alpské disciplíny (tvrdé vázání) – paralelní slalom, paralelní obří slalom, obří slalom, super-g; Freestyle disciplíny (měkké vázání) – half-pipe (U-Rampa), quarter-pipe, slopestyle, big air, jibbing (jízda po zábradlí), freeride (jízda mimo sjezdovky), backcountry (freestyle mimo sjezdovky), snowboardercross.

Krasobruslení je druh bruslařského zimního sportu, ve kterém je kladen důraz na umělecké ztvárnění piruet, skoků a kroků. Krasobruslaři se utkávají v soutěžích na národní a mezinárodní úrovni. Mnoho krasobruslařů působí po skončení své závodní kariéry jako trenéři, nebo vystupují v různých ledních revue. Kolébkou krasobruslení je Velká Británie, první krasobruslařský závod se zde konal v roce 1814. Odtud se krasobruslení šířilo do celé Evropy a Ameriky. V USA přidali ke krasobruslení ještě hudbu a taneční a baletní prvky. První historické zmínky o bruslení pocházejí z Dánska roku 1134. Krasobruslení je jediný olympijský sport, kde faktickou polovinu ze všech čtyř základních soutěžních disciplín absolvují muži a ženy společně v páru, jde o jeden z mála sportů, kde muži závodí společně v páru se ženami.

Krasobruslení na olympijských hrách se poprvé představilo v roce 1908, kdy bylo stejně jako roku 1920 součástí Letních olympijských her. Od roku 1924 je pravidelnou součástí Zimních olympijských her. ZOH 2010 ve Vancouveru jsou celkově 23. krasobruslařskou olympijskou soutěží.

Skoky na lyžích jsou zimní sport, v němž se závodník snaží o co nejlépe obodovaný skok z můstku. Skoky na lyžích jsou také integrální součástí lyžařské disciplíny severské kombinace. Skoky na lyžích vznikly v norském Morgedalu. První soutěž se konala v Trysilu v roce 1862. První známé klání vzniklo v Husebybakkenu v roce 1879. V roce 1892 se přesunulo do Holmenkollemu, který je „mekkou“ této disciplíny. Zde měl také premiéru příbuzný sport severská kombinace, která se skládá ze skoků a běhu na lyžích. Od roku 1924 jsou skoky součástí zimních olympijských her. Od roku 1953 se v Rakousku a Německu koná slavné Turné čtyř můstků (dříve Intersport turné).

Myslím, že bychom tu mohli mluvit o **hokeji, bobování** a dalších využití lyží, ale to vy už všichni znáte. Vsadím se, že polovina z vás hraje hokej, takže pravidla a historii znáte dopodrobna. A vsadím se, že všichni chodíte aspoň bruslit nebo sáňkovat, takže není nutno tu vypisovat tisíce sportů.

Eva Purkarová, 7. A

Podvodní svět ticha

Kdybych si měl vybrat nějaké zvíře, zvolil bych rybičky. Někdo by se mohl zeptat, proč zrovna rybičky, vždyť jsou velmi náročné na údržbu. Ale mně se líbí jejich pestré barvy, jejich klid a rozvaha – s jakou lehkostí se (bez nadechnutí!) neslyšně pohybují v průzračné vodě. To ticho! Když plavou pod vodou a na hladině se dělají vlny, připomíná mi to moře za slunečného dne. V akváriu pod vodou mají různé dekorace. Podvodní město, prales z mořských řas, kamenité pláže... Ryby si musí připadat jako podmořští ptáci, co se potichu vznášejí ve vodě...

David Rebstöck, 8. A

Zvíře, které bych chtěla mít doma

Zvíře, které bych chtěla mít doma, je Pegas. Sice Pegas neexistuje, ale mít ho doma by byla výhoda. Mohla bych na něm létat všude po světě a to by bylo skvělé. Mohli bychom letět někam, kde jsem ještě nebyla. Pegas je strašně krásné zvíře. Je to bílý kůň s krásnými velkými křídly. Úplně nejlepší by bylo, kdyby měl lidské vlastnosti, protože to bych si s ním mohla kdykoliv popovídat a to by se mi velmi líbilo. Jenže kdybych ho chtěla domů, tak si ho přeci nemůžu vzít do paneláku. Mohli bychom se přestěhovat do nějakého baráčku s velkou zahradou, aby se mohl proběhnout nebo prolétnout. Musela by se pro něj pořídit i velká stáj se zásobami jídla. Ale docela bych se bála, aby neuletěl někam pryč a pak by nenašel cestu zpět a nemohl se vrátit domů. To by mě velmi mrzelo, protože přijít o tak kouzelné zvíře by byla škoda.

Markéta Bělohubková, 8. A

Moje malé zvířátko

Můj bratr si hrozně moc přeje pejska. Já na to mám trochu jiný názor, protože se musí venčit, uklízet po něm, cvičit ho... A kdyby mu ho rodiče pořídili, určitě by připadl podíl starání se i na mě. Jedno takové divoké zvíře už doma máme. Bráška vydá totiž rovnou za dvě zvířátka.

Stále mi leze do pokoje a hlídá, co udělám. Žalování také miluje nade vše. Já na to vymyslela radikální krok. Jelikož má brácha strach z pavouků a mně pavouci nevadí, pořídil si pavouka by ho určitě odradilo. Byl by to nějaký velký chlupatý, ale nejedovatý a bezpečný pavouk. Jelikož nesnáším starání se o domácí mazlíčky, byl by pavouk celkem ideální volbou. Pořádila bych si terárko a krmila ho nějakým hmyzem. Koupila bych mu vodítko, nějaké mini oblečení a chodila s ním na procházky. Mělo by to svou výhodu – byla bych v tom parku možná sama. Učila bych ho cirkusáckým kouskům a možná se s ním přihlásila do talentové soutěže.

Byl by tu ale jeden velikánský problém. Mamka má z pavouků strach a raději by mi koupila hada, než mít pavouka v domě. No, ale když o tom tak uvažuju, snad má bratříček strach i z hadů. Tak kdyby neprošel pavouk, tak třeba projde nějaká ta anakonda.

Jana Javorská, 8. A

Jaké zvíře bych chtěla vlastnit?

Já bych chtěla domů pandu. Toto zvíře je mi velice sympatické a máme toho hodně společného. Panda je velice líná a skoro pořád spí. Strašně se mi líbí, jak vypadá a jaký má život.

Rodiče by asi nebyli nadšení, kdybych takovéto zvíře přinesla domů, a myslím si, že by z domu neodešla jenom panda, ale i já.

Starala bych se o ni jako o člověka. Měla by vlastní postýlku, jedla by normálně u stolu, chodila bych s ní ven a tak dále.

Jak by se mělo toto roztomilé stvoření jmenovat? Jednoznačně Katniss. Je to moje nejoblíbenější dívčí jméno na světě. Z toho vyplývá, že bych chtěla pandu holku, protože

bych ji mohla oblékat, malovat... Prostě jako člověka. Ale kdybych měla pandu kluka, tak by jeho jméno bylo Justin, což je pro změnu mé nejoblíbenější klučičí jméno.

Teď jste se tedy dozvěděli, nejen jaké zvíře bych chtěla vlastnit, ale také to, jaké zvíře mám nejraději.

Daniela Vlčková, 8. A

Jaké zvíře chci?

U mě vede ježek. Každý den by mi nosil jablka, vždycky ke svačině. Vejde se do klece, což je velká výhoda. A na kleci by bylo napsáno: Tady bydlím já, Ferda. Ze začátku by se mě bál, ježil by se a schovával. Ale po několika pokusech o spřátelení by byl vlídnější a vlídnější...

Nyní se mě již nebojí a ani se neschovává. Má ke mně důvěru. Taťky se bojí a mamky také, jenom když mu nesou něco k snědku, tak se neschová. Není tak jednoduché se o něj starat, stříhat drápky, čistit zuby i uši, venčit ho... Když ho venčím, tak se na mě všichni divně dívají. Dřív jsem z toho neměla dobrý pocit a myslela jsem si, že je něco divného na mně. Už je mi to jedno. Prostě ho vyvenčím a hotovo.

Když jsou na mě všichni naštvaní, tak mě můj čtyřnohý kamarád vždycky podrží a dodá mi odvalu. Když jsem jela s rodinou do Chorvatska, tak jsem ho vzala s sebou. Asi se tam necítil ve své kůži, ale zvykl si na to. Sice až když jsme odjížděli, ale ano. Vrátili jsme se a tady byla zima. Ferda nabral hustý kožich a také trochu toho tuku a uložil se k zimnímu spánku.

Mám ho už dlouho, ale stále si nezvykl žít bez zimního spánku. Mně to nevadí. Stačí mi se na něj dívat, jak spokojeně podřimuje. Víím, že na jaře se zase probudí a bude plný energie. Určitě si užijeme spoustu zábavy.

Barbora Vlachová, 8. A

Jak si udobřit rozhněvaného rodiče

Už se vám někdy stalo, že jste dostali špatnou známku ve škole, rozbili maminkčinu oblíbenou vázu, nebo jste snad dostali poznámku ve škole? Tyto věci se stávají všem a velice často, jenomže jak připravit maminku na tyto strašné zprávy bez toho, aby vás nestihl nějaký trest, nebo aby nebyla naštvaná? Mám tu pro vás řešení.

Budete potřebovat:

kýbl s vodou, hadr, čisticí přípravky, koště, jednu růži, maminkčiny oblíbené sušenky (může být i čokoláda).

Návod:

Nejprve si vezměte koště a zameťte celý byt. Hned po zametení si napusťte do kýble vodu a nalijte do ní nějaký čisticí přípravek, například jar, a začněte vytírat. Po vytření by bylo vhodné nechat tak 5 minut podlahu usychat. Mezitím můžete umýt nádobí. Až bude vše umyté a uschlé, připravte si do vázy vodu s růží a na nějaký hezký talíř nasypete sušenky. Vše umístěte na tácek, který dejte na stůl nejlépe k nějakému pohodlnému místu, jako je třeba gauč či křeslo. Vše je hotovo. Teď už můžete jen čekat na příchod utahané a unavené maminky, která se zrovna vrátila z práce. Až tedy tato chvíle nastane a ona přijde, mile ji pozdravte, zeptejte se, jak by bylo v práci, počkejte, až si postěžuje, jak měla náročný den. Vy jí však řeknete, že i přes to všechno jí to dneska velice sluší, a posadíte ji na gauč hned vedle sušenek a růže. Až bude v naprostém klidu, začněte jí pomalu říkat, co strašného se stalo.

Pokud jste vše udělali správně, maminka by měla zůstat v klidu. Pokud ne, maminka i přesto začne „vyšilovat“, nadávat a nejpravděpodobněji vás postihne nějaký trest.

Renata Kraucherová, 9. C

Jak jsem přežila základku

Když se tak zamyslím nad posledními devíti lety, přijde mi, že utekly hrozně rychle. No, vážně. Přijdeme mi to jako nedávno, co jsem byla ve škole prvně a teď jsem víceméně na konci. Ono se asi ne nadarmo říká, že čas je jako řeka. Leckterý den si pamatuji, jako kdyby to bylo včera, a ono je to třeba několik let.

Dobře si vzpomínám, jak jsem poprvé zasedla do školní lavice a ono je to víc jak osm let. Myslím, že jsem se do školy tenkrát těšila, nebo mi to bylo jedno, nevím. Tehdy jsme ještě dychtivě poslouchali paní učitelky a teď je to spíš naopak. Ne, že bychom byli špatní žáci, to ne, ale kdekdo se pořád na něco ptá a to začne člověku lehce lézt na nervy. Tehdy jsme se naučili číst (to nám dnes slouží k učení se), psát (každý rád píše neohlášené testy) a počítat (absolutní základ pro řešení rovnic o jedné neznámé). S každým rokem jsme přibírali do svého rozvrhu další a další nové předměty. Zatímco v první a druhé třídě jsme si vystačili s pár základními, jako jsou matematika, čeština a prvouka, dnes jejich počet přesahuje číslo deset a my leckdy ve škole zůstáváme až do čtyř hodin odpoledních.

To ale neznamená, že se občas taky nebavíme. Každý rok jedeme na nějaký ten výlet, kde si aspoň trochu odpočineme od nekonečného učení. Vždycky poznáváme nějaká nová místa, i když se kolikrát více těšíme do nákupního centra. To podle místa a situace. Stejně tak taky představujeme svůj sportovní talent na lyžařských kurzech (alespoň většina z nás).

Za těch pár let už si taky víceméně rozumíme s učiteli. Oni už nás znají, ví, kdo všechno chápe a kdo ničemu většinou nerozumí. Když se pak semele nějaký průšvih, tak oni i přes zatloukání celé třídy ihned vědí, ve kterých kruzích pátrat. V jejich vyučování se snažíme vždycky dávat pozor, i když to dá někdy velkou práci.

Tak se vlastně protloukáme den po dni a čas ubíhá. Letos se obecně zavedlo mnoho změn, které nám vykouzlily úsměv na tváři, ovšem těžko říct, jestli šťastný nebo ironický. Přijímací zkoušky nás prostě nenadchly a nepotěšily, ale to asi nikdy nikoho.

Tak jsem přežila základku, respektive my jsme ji přežili. Vlastně ještě pořád přežíváme.

Kateřina Forejtová, 9. A

OSMISMĚRKA

S	K	E	Ž	Í	L	B	O	K	E	T
A	U	A	T	N	T	A	K	I	S	O
K	R	U	K	E	I	E	O	O	K	E
A	K	T	É	Ř	I	L	L	L	O	K
O	U	Í	A	O	Á	Ě	Í	O	R	A
L	M	T	N	H	M	B	K	É	T	P
K	A	Č	O	S	U	D	Y	R	A	S
T	S	V	E	Í	E	O	I	R	Z	I
T	O	N	K	Ó	S	P	O	T	Á	Č
R	R	I	S	U	O	L	A	K	B	K
Ě	A	A	Ž	L	L	O	U	K	A	A
A	K	L	I	P	O	A	H	A	V	Ú
A	I	S	L	U	K	A	K	K	A	O

AKTÉŘI, ESKORTA, HOŘENÍ,
HOVOR, IKAROS, KAPESNÍK,
KALOUSI, KAPSIČKA, KLOAKA,
KOBÍŽEK, KOLOSEUM,
KULAK, KURKUMA, LOUKA,
NESMĚLOST, OKOLÍKY,
OKUTÍ, OKUT, ÓSAKA, OSIKA,
OSUDY, PILKA, PODBĚL,
POTÁČ, RYBÁŘKA, SLUKA,
STOLETÍ, TATAŘI, TRIPOLIS,
ÚVAHA, ZÁBAVA

Rány, které si člověk způsobí sám, (TAJENKA)

Shakespeare

Martínek se ptá paní učitelky: „Paní učitelko, můžu si skočit na záchod?“

Paní učitelka: „Klidně jestli tam doskočíš.“

„Paní učitelko, já si myslím, že si tu pětku nezasloužím.“

„Já také ne ale šestku nemáme!“

